

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(จ. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๖๕/๒๕๕๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๒๘/๒๕๕๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๓ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง

นายสุदार ขาน ชิงห์ หรือกูริพงษ์ คานียอร์ ที่ ๑
นางทิพวรรณ คานียอร์ ที่ ๒

ผู้ฟ้องคดี

กรุงเทพมหานคร ที่ ๑

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ ๒

ผู้อำนวยการเขตคลองสาน ที่ ๓

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ ๔

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๗๐๔/๒๕๕๐
หมายเลขแดงที่ ๑๙๒๓/๒๕๕๓ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า นางมันยิตกอร์
การาบันดา ซึ่งเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าของที่ดิน
ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๐๕๖ ตำบลสมเด็จเจ้าพระยา อำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี

/พร้อมสิ่งปลูกสร้าง...

พร้อมสิ่งปลูกสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น ตั้งอยู่เลขที่ ๑๘๘ ซอยสารภี ๑ (อิสรภาพ ๑๐) ถนนอิสรภาพ แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ได้ให้นายกาดาร์ซิงห์ คานียอร์ บิดาของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เข้าอาคารและที่ดินดังกล่าวมีกำหนด ๓๐ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๓ ในระหว่างเช่าเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๒ สภาก่อสร้างด้านหลังอาคารดังกล่าว ซึ่งมีการต่อเติมอยู่ก่อนแล้ว มีสภาพชำรุดทรุดโทรมเป็นอย่างมาก เนื่องจากตัวเสาและผนังหลุดออกจากกันจนเกิดการทรุดตัวและอาจจะพังทลายลง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ทำการซ่อมแซมเพื่อป้องกันการทรุดตัวและถล่มลงมา หลังจากที่ได้ทำการซ่อมแซมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ระวังการก่อสร้างดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่ง เพราะในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีสัญชาติอินเดีย ไม่สามารถที่จะอ่านหรือเขียนภาษาไทยได้ จึงไม่เข้าใจในสาระสำคัญของคำสั่ง ประกอบกับอาคารพิพาทมีการก่อสร้างมาตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๐๙ ก่อนที่จะมีการซ่อมแซม ต่อมา พนักงานอัยการได้ฟ้องผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคดีอาญาต่อศาลแขวงธนบุรีว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต่อเติมดัดแปลงอาคารด้านหลังเป็นตึกชั้นเดียวหลังคาเป็นกระเบื้องคอนกรีต ขนาด ๒.๒๐ x ๓.๘๐ เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รับสารภาพ ศาลแขวงธนบุรีมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ หมายเลขแดงที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ลงโทษปรับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๘ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจากนางมณียิตกอร์ เนื่องจากเพดานห้องครัวเกิดชำรุดอีก กระเบื้องหลังคาคอนกรีตเกิดหลุดร่อนออกมาเนื่องจากอาคารบ้านเลขที่ ๑๘๐ ซึ่งอยู่ติดกันกับอาคารของผู้ฟ้องคดีไม่ได้จัดให้มีรางระบายน้ำให้ถูกต้อง เมื่อฝนตกน้ำจึงไหลลงมารวมกันและท่วมขังที่หลังคากระเบื้องคอนกรีต ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงได้เสริมหลังคาเพื่อป้องกันน้ำฝนและน้ำที่ไหลลงมาจากบ้านเลขที่ ๑๘๐ แต่เจ้าของบ้านเลขที่ ๑๘๐ ได้ร้องเรียนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำการดัดแปลงอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ และที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๕ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระวังการดัดแปลงอาคาร คำสั่งที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๖ และที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอนอาคารส่วนที่ก่อสร้างปกคลุมที่วางทางเดินด้านหลังตึกแถวขนาด ๒.๒๐ x ๓.๖๐ เมตร สูงประมาณ ๖.๕๐ เมตรออกทั้งหมด ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหมายเรียก

/ลงวันที่ ๓๑...

ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ให้ไปพบพันตำรวจโท นรภัทร ภูระหงษ์ ต้องหาว่าดัดแปลงอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาต และได้ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นคดีอาญาต่อศาลแขวงธนบุรีว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำการดัดแปลงต่อกันสาดอาคารปกคลุมที่วางทางเดินด้านหลังอาคาร โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ศาลแขวงธนบุรีได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๖ ปรับผู้ฟ้องคดีทั้งสองคนละ ๒,๕๐๐ บาท เห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องถูกปรับอีกครั้งหนึ่งจากการกระทำความผิดฐานเดียวกัน ทั้งที่เคยชำระค่าปรับตามคำพิพากษาศาลแขวงธนบุรีมาแล้ว หลังจากนั้น ร่องผู้อำนวยการสำนักเทศกิจปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ ได้มีหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๔๐๔ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า คำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ ที่ กท ๙๐๑๗/๐๓๘๕ ที่ กท ๙๐๑๗/๐๓๘๖ และที่ กท ๙๐๑๗/๐๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ไม่ถูกต้องเนื่องจากในวันที่มีคำสั่งให้ระงับการดัดแปลงอาคารนั้น ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ถูกยกเลิกโดยข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้ว จึงขอให้ดำเนินการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวแล้วมีคำสั่งใหม่ให้ถูกต้องต่อไป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๔ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า ขอยกเลิกคำสั่งดังกล่าว และในวันเดียวกันนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการดัดแปลงอาคาร คำสั่งที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในอาคารส่วนที่ดัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาต คำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอนอาคารส่วนที่ดัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาต ขนาด ๒.๒๐ x ๓.๖๐ เมตร สูงประมาณ ๖.๕๐ เมตร ที่ปกคลุมที่วางทางเดินด้านหลังออกทั้งหมด ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๗๑๐.๒/๐๐๙๙ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเข้าชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่ง

/ที่ กท...

ที่ กท ๕๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ ที่ กท ๕๐๑๗/ยธ ๐๓๘๕ ที่ กท ๕๐๑๗/ยธ ๐๓๘๖ และ
 ที่ กท ๕๐๑๗/ยธ ๐๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ โดยมีได้มีการแต่งตั้งหรือมอบหมาย
 ให้เจ้าหน้าที่ทำการสืบสวน ตรวจสอบข้อเท็จจริง แสวงหาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
 ตลอดจนรับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของผู้ฟ้องคดีทั้งสองหรือ
 พยานหลักฐานอื่นใด และไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีโอกาสทราบข้อเท็จจริง
 อย่างเพียงพอหรือมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานใด ๆ เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรม
 และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติ
 วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ถือได้ว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 แม้ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าวทั้งหมด และมีคำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕
 ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙
 และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แทนคำสั่งที่ถูกยกเลิกไป
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็มิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวอีกเช่นกัน
 แม้ว่าภายหลังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะได้เรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงก็ตาม
 ก็มีอาจรับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว
 เพราะเป็นกรณีที่กระทำหลังจากมีคำสั่งไปแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยกเลิกคำสั่งเดิมฉบับ
 ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ แล้วมีคำสั่งใหม่ฉบับลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แทนนั้น
 ย่อมทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่อาศัยคำสั่งที่ถูกยกเลิกไปไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 ฉะนั้น คำพิพากษาของศาลแขวงธนบุรีในคดีหมายเลขดำที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖ หมายเลขแดง
 ที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ จึงตกเป็นโมฆะ และคำปรับที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชำระไว้ต่อศาลแขวงธนบุรี
 จึงเป็นลาภมิควรได้ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องร่วมกันหรือแทนกันรับผิดชอบชำระหนี้ต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
 ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖
 ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑
 ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙

๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ ๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓
 กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

๓. เพิกถอนหมายเรียกผู้ต้องหา ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ของสำนักงาน
 ตำรวจแห่งชาติ

/๔. เพิกถอน...

๔. เพิกถอนการทำประวัตติและพิมพ์ลายนิ้วมือ ณ สถานีตำรวจนครบาล
บุปผาราม เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๖ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน
๖,๔๘๗.๖๗ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสร็จ

พร้อมกับคำฟ้อง ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อน
การพิพากษา โดยขอให้ศาลมีคำสั่งห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองหรือบุคคลใดกระทำการใด ๆ
แก่อาคารพิพาทไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุด ศาลปกครองชั้นต้น
ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘
และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ที่สั่งให้รื้อถอนอาคารพิพาทส่วนที่
ดัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาต และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์
๒๕๕๐ ในส่วนที่เกี่ยวกับคำสั่งดังกล่าวไว้ชั่วคราว ทั้งนี้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือ
คำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า นางมณียดกอร์ คาราบันดา เป็นเจ้าของที่ดิน
โฉนดที่ดินเลขที่ ๗๐๕๖ ตำบลสมเด็จเจ้าพระยา อำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี
พร้อมสิ่งปลูกสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น เลขที่ ๑๘๘ ซอยอิสรภาพ ๑๐ ถนนอิสรภาพ
แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร โดยได้ให้นายกาดาร์ซิงห์ และ
ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เช่าอาคารดังกล่าวมีกำหนด ๓๐ ปี ในระหว่างสัญญาเช่า เจ้าพนักงานของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจพบว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต่อเติมดัดแปลงบริเวณด้านหลังอาคารดังกล่าว
โดยต่อเติมเป็นตึกชั้นเดียวหลังคากระเบื้องคอนกรีต ขนาด ๒.๒๐ x ๓.๘๐ เมตร โดยไม่ได้รับ
อนุญาต จึงได้ดำเนินคดีอาญาและฟ้องผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลแขวงธนบุรี ผู้ฟ้องคดีที่ ๑
ให้การรับสารภาพ ศาลจึงมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ หมายเลขแดง
ที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ปรับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท
แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รื้อถอนอาคารที่ต่อเติมดังกล่าว ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๘
นางมณียดกอร์ได้ขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง หลังจากนั้น นายฮามิน
เตอร์ ซิงห์ ได้ร้องเรียนว่า บ้านของผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีการต่อเติมประตูหน้าต่าง และ
ท่อระบายน้ำทึงผ่านที่ดินผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตและขอให้ทำการรื้อถอน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ได้ให้เจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจสอบ พบว่าอาคารของผู้ฟ้องคดีอยู่ติดกับอาคารเลขที่ ๑๘๖

/และเลขที่...

และเลขที่ ๑๘๔ มีลักษณะเป็นตึกแถว ๓ คูหา มีที่ว่างทางเดินด้านหลังอาคารกว้างประมาณ ๒.๒๐ เมตร ยาวประมาณ ๓.๕๐ เมตร แต่ได้มีการต่อเติมตัดแปลงอาคารปกคลุมอาคารครั้งใหม่ (ชั้นบน) คลุมทางเดินด้านหลังขนาด ๒.๒๐ x ๓.๖๐ เมตร สูงประมาณ ๖.๕๐ เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งขัดต่อข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๗๖ (๔) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีคำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ และที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๕ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการตัดแปลงอาคาร คำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๖ และที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอนอาคารส่วนตัดแปลงปกคลุมที่ว่างทางเดินหลังตึกแถวขนาด ๒.๒๐ x ๓.๖๐ เมตร สูงประมาณ ๖.๕๐ เมตร ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้อุทธรณ์คำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้ฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งสองต่อศาลแขวงธนบุรีในความผิดฐานตัดแปลงอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้การรับสารภาพและศาลแขวงธนบุรีได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๖ ว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๖๕ ลงโทษปรับคนละ ๒,๕๐๐ บาท และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รายงานผลให้สำนักเทศกิจดำเนินการบังคับให้รื้อถอนส่วนที่ตัดแปลงโดยไม่รับอนุญาต รองผู้อำนวยการสำนักเทศกิจปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ มีหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๔๐๔ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า การดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดีทั้งสองยังไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารกำหนด เนื่องจากในวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งให้ระงับการตัดแปลงอาคารนั้น ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ถูกยกเลิกโดยข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้ว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งใหม่ให้ถูกต้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีคำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการตัดแปลงอาคาร คำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารที่ตัดแปลงดังกล่าว คำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอนส่วนที่ตัดแปลงดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้อุทธรณ์คำสั่ง โดยโต้แย้งว่าไม่ได้ตัดแปลงอาคาร

/แต่กระทำการ...

แต่กระทำการซ่อมแซมอาคาร และพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เลือกปฏิบัติในการออกคำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับฟังคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และนายปรเมศวร์ นัจจะนันท์ หัวหน้าฝ่ายโยธา สำนักงานเขตคลองสาน ผู้แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วเห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ใช้การซ่อมแซม เพราะพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ ได้บัญญัติความหมายของคำว่า ซ่อมแซม ไว้ว่า ซ่อมหรือเปลี่ยนส่วนต่าง ๆ ของอาคารให้คงสภาพเดิม แต่อาคารของผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีการต่อเติมในส่วนชั้นบนอย่างชัดเจน โดยจะเห็นได้จากหลักฐานตามหนังสือร้องเรียนของนายฮามิน เดอร์ ซิงห์ และหนังสือรายงานการตรวจพบของนายสุรเชษฐ สุขละมูล เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ประกอบกับในการดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็ให้การรับสารภาพจึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ก่อสร้างต่อเติมและดัดแปลงอาคารขึ้นใหม่โดยไม่ได้รับอนุญาตภายหลังจากข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๔ มีผลใช้บังคับแล้ว อันเป็นการขัดต่อข้อ ๕๒ (๔) ของข้อบัญญัติฉบับดังกล่าว และเป็นการดัดแปลงตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และกรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานก่อนออกคำสั่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ จึงเป็นคำสั่งที่มีชอบด้วยกฎหมายและทำให้คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้การรับสารภาพต่อศาลแขวงธนบุรี ในคดีหมายเลขดำที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ หมายเลขแดงที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ ว่า ได้ต่อเติมอาคารด้านหลังอาคารเลขที่ ๑๘๘ เป็นอาคารชั้นเดียว ขนาด ๒.๒๐ x ๓.๘๐ เมตร โดยไม่ได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ย่อมแสดงว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นเวลาก่อนที่พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จะมีผลใช้บังคับ และผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็ยังได้กระทำความผิดซ้ำอีก ซึ่งในการกระทำความผิดครั้งหลังนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็ให้การรับสารภาพต่อศาลแขวงธนบุรีในคดีหมายเลขดำ

/ที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖...

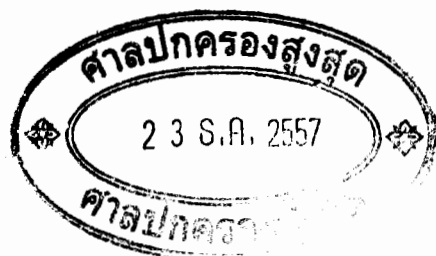
ที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ อีกว่าได้ร่วมกันดัดแปลงอาคารดังกล่าว โดยไม่ได้รับใบอนุญาต การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้การรับสารภาพต่อศาลแขวงธนบุรีนั้น เห็นว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว และเมื่อศาลแขวงธนบุรีได้มีคำพิพากษาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งใหม่ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จึงเป็นการออกคำสั่งในมูลกรณีเดิม เนื่องจากคำสั่งเดิม ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๕ ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๖ ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ อ่างกฎหมายผิด เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงได้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ถือเป็นเพิกถอนคำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และคำสั่งที่ออกใหม่ก็มิได้เปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานแต่อย่างใด ดังนั้น กรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง เนื่องจากมีข้อยกเว้นตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ซึ่งมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หมายถึง คำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะออกใช้บังคับแก่ผู้ใดนั้นจะต้องเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณีมิได้มีความหมายรวมถึงคำสั่งทางปกครองทั้งหมด คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้น เป็นการออกมาตรการบังคับแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติดังกล่าว การดำเนินการของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นการกระทำที่ไม่มีสิทธิที่จะกระทำได้และไม่มีบทกฎหมายใด ๆ รองรับหรือให้อำนาจกระทำได้ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ใช่คำสั่งที่อาจกระทบถึงสิทธิของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจที่จะออกคำสั่งดังกล่าวได้โดยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นกฎหมายพิเศษซึ่งมีมาตรการบังคับทางปกครองอยู่แล้ว และมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อมีผู้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓)

/ก็มีมาตรา ๔๑...

ก็มีมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ เป็นมาตรการที่บังคับให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องกระทำภายในกำหนดเวลา ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น ย่อมมีอำนาจใช้มาตรการตามพระราชบัญญัติดังกล่าวออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกระทำหรืองดเว้นกระทำการที่ฝ่าฝืนกฎหมายได้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงหาได้มีสิทธิที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายหรือจากการได้รับอนุญาต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และที่ ๔ ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง (ตามนัยคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๕๒/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ อ. ๒๔๘/๒๕๔๙) จึงไม่มีเหตุที่จะต้องเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองคัดค้านคำให้การโดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับคำฟ้อง และเพิ่มเติมในประเด็นว่า นายฮามิน เดอร์ ซิงห์ ได้ร้องเรียนว่าบ้านของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง มีการต่อเติมทำประตูทางเข้าออก หน้าต่าง ท่อระบายน้ำที่ผ่านที่ดินของผู้อื่น โดยมีได้ร้องเรียนเรื่องการต่อเติมตัดแปลงอาคารครั้งใหม่คลุมทางเดินด้านหลัง แสดงว่าผู้ร้องเรียนมิได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายใด ๆ จากอาคารของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง แต่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับทำการตรวจสอบและกล่าวหาว่า อาคารของผู้ฟ้องคดีมีการต่อเติมตัดแปลงโดยมิได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสียก่อน และคำสั่งเดิมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นคำสั่งที่ไม่มีกฎหมายใดรองรับถือเสมือนหนึ่งว่าไม่มีคำสั่งนั้นอยู่เลย มิใช่เป็นการอ้างกฎหมายผิด ฉะนั้น ในการมีคำสั่งใหม่จะต้องเตรียมการเพื่อพิจารณาพยานหลักฐานที่จำเป็นต่อการพิสูจน์ข้อเท็จจริงใหม่เสียทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือบุคคลใดที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกทำการสืบสวน ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนรับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจงหรือความเห็นของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานให้รับฟังเป็นยุติ ก่อนการออกคำสั่งจึงไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ให้ระงับการก่อสร้างตัดแปลงอาคาร ห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณอาคาร และให้รื้อถอนอาคาร จึงเป็นคำสั่งทางปกครองอันอาจกระทบถึงสิทธิของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เมื่อเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

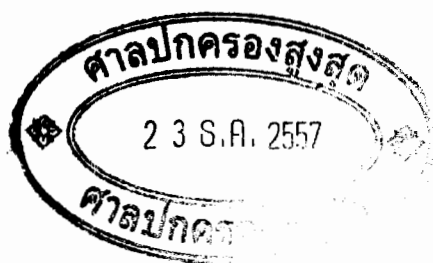

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงส่งผลให้คำสั่งดังกล่าว เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้รับทราบคำสั่งคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง แต่ไม่ประสงค์จะให้การเพิ่มเติมและขอยืนยันตามคำให้การที่ยื่นต่อศาล

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เข้าที่ดินและอาคารเลขที่ ๑๘๘ ซอยสารภี ๑ ถนนอิสรภาพ แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร พนักงานอัยการได้ฟ้องผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลแขวงธนบุรีว่าทำการต่อเติม ดัดแปลงอาคารด้านหลังเป็นตึกชั้นเดียวหลังคาเป็นกระเบื้องคอนกรีต ขนาด ๒.๒๐ x ๓.๘๐ เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้การรับสารภาพ ศาลแขวงธนบุรีได้มีคำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ หมายเลขแดงที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ลงโทษปรับเป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก็มีได้ มีการรื้อถอนอาคารพิพาทแต่อย่างใด หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ซื้อที่ดินและอาคารดังกล่าว ต่อมา นายฮามิน เดอร์ ซิงห์ ได้ร้องเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ทำการ ต่อเติมอาคารครั้งใหม่และทำท่อน้ำทิ้ง รวมทั้งท่อน้ำในที่ดินของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองต่อเติม ดัดแปลงอาคารชั้นบนปกคลุมทางเดินด้านหลังขนาด ๒.๒๐ x ๓.๖๐ เมตร สูงประมาณ ๖.๕๐ เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีคำสั่ง ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ จำนวน ๔ ฉบับ คือ ๑. คำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ ๒. ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๕ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการดัดแปลงอาคาร ๓. คำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๖ และ ๔. ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๗ ให้รื้อถอนอาคารส่วนที่ดัดแปลง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้รื้อถอน อาคารตามคำสั่ง และไม่ได้อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่ง ต่อมาพนักงานอัยการได้ฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ต่อศาลแขวงธนบุรี ผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้การรับสารภาพว่าได้ทำการดัดแปลงอาคารดังกล่าว ศาลแขวงธนบุรีพิพากษาลงโทษปรับคนละ ๒,๕๐๐ บาท ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๖ กรณีเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ทำการต่อเติมโครงสร้างอาคารหรือส่วนต่าง ๆ ของอาคารซึ่งได้ก่อสร้าง ไว้แล้วให้ผิดไปจากเดิม อันเป็นการดัดแปลงอาคารตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และกรณีดังกล่าวเป็นการขยายเนื้อที่รวมกันเกินห้าตารางเมตร

จึงไม่ได้...

จึงไม่ได้รับการยกเว้นที่จะไม่ถือเป็นการตัดแปลงอาคาร ตามข้อ ๑ (๔) และ (๕) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองตัดแปลงอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีจึงเป็นการดำเนินการที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีอำนาจที่จะออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการตัดแปลงอาคาร และห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนที่ตัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาตได้ ตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาพยานหลักฐานที่เห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วและมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว กำหนดไว้เพื่อให้ใช้บังคับสำหรับคำสั่งทางปกครองที่ “อาจกระทบถึงสิทธิ” ของคู่กรณี แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทำการตัดแปลงอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายโดยชัดเจน จึงไม่มีสิทธิดำเนินการ เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการตัดแปลงอาคาร คำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนที่ตัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาต และคำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอนอาคารส่วนที่ตัดแปลงโดยมิได้รับอนุญาตทั้งหมดเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองในแนวทางเดียวกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ส่วนคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสองที่ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนหมายเรียกผู้ต้องหา และเพิกถอนการทำประวัติและพิมพ์ลายนิ้วมือ ตลอดจนให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองใช้ค่าเสียหายจากการชำระค่าปรับตามคำพิพากษาของศาลแขวงธนบุรี นั้น ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่จะกำหนดค่าบังคับตามคำขอข้างต้นได้

/ศาลปกครองชั้นต้น...

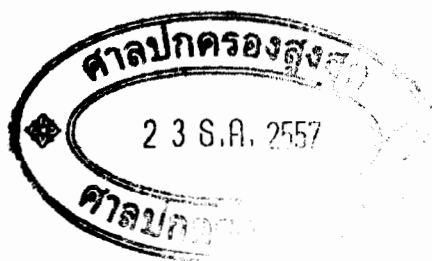
ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ปรากฏว่าห้องครัวของบ้านเลขที่ ๑๘๘ มีสภาพชำรุดทรุดโทรมเป็นอย่างมาก ตัวเสาและผนังหลุดออกจากกันเกิดการทรุดตัว สามารถที่จะพังทลายลงและเกิดความเสียหายแก่ชีวิตของผู้หนึ่งผู้ใดได้ทุกขณะ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงเข้าซ่อมแซมเฉพาะส่วนที่ชำรุดทรุดโทรมเพียงบางส่วนจากส่วนเดิมที่มีอยู่ก่อนแล้ว เพื่อป้องกันการทรุดตัวและถล่มลงมา หลังจากที่ได้มีการซ่อมแซมเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งให้ระงับการก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้โต้แย้งอุทธรณ์คำสั่งให้ระงับการก่อสร้าง จึงมีการฟ้องผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นจำเลยต่อศาลแขวงธนบุรี เป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ ในความผิดฐานต่อเติมตัดแปลงอาคารด้านหลังเป็นตึกชั้นเดียวหลังคาเป็นกระเบื้องคอนกรีต ขนาด ๒.๒๐ x ๓.๘๐ เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาต เมื่อประมาณเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔ ปรากฏว่าเพดานห้องครัวของบ้านดังกล่าวซึ่งมีสภาพเป็นกระเบื้องคอนกรีตหลุดร่อนออกมาเนื่องจากน้ำท่วมขังเพราะบ้านเลขที่ ๑๘๐ ซึ่งอยู่ติดกันกับบ้านของผู้ฟ้องคดีทั้งสองซึ่งมีลักษณะเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กขนาด ๔ ชั้น โดยไม่ได้มีการจัดให้มีรางระบายน้ำให้ถูกต้อง เมื่อฝนตกน้ำจึงไหลลงมารวมกันและท่วมขังที่หลังคากระเบื้องคอนกรีตดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จึงได้เสริมหลังคาป้องกันน้ำฝนและน้ำที่ไหลลงมาจากบ้านเลขที่ ๑๘๐ เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ฟ้องคดีทั้งสองในเบื้องต้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงเชื่อโดยสุจริตว่าเป็นการซ่อมแซมเพียงเล็กน้อยในการป้องกันความเดือดร้อน ผู้ฟ้องคดีทั้งสองสามารถดำเนินการเองได้ โดยมีได้มุ่งหมายให้การซ่อมแซมเพียงเล็กน้อยดังกล่าวเป็นการต่อเติมหรือตัดแปลงอาคารเลยแต่อย่างใด อีกทั้งเป็นการบำรุงรักษาทรัพย์สินทั่วไปที่วิญญูชนพึงกระทำและเพื่อไม่ให้ทรัพย์สินเสื่อมประโยชน์ นอกจากนี้ การซ่อมแซมดังกล่าวก็ไม่ทำให้ได้เนื้อที่ใช้สอยเพิ่มขึ้น หรือสามารถใช้ประโยชน์อย่างใด ๆ เพิ่มเติมได้ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๕ ให้ระงับการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนหรือซ่อมแซม ตามมาตรา ๔๐ (๑) ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๖ ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๗ ให้รื้อถอนอาคาร ตามมาตรา ๔๒ โดยในการออกคำสั่งดังกล่าวมิได้มีการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ออกทำการสืบสวน ตรวจสอบข้อเท็จจริง แสวงหาพยานหลักฐาน

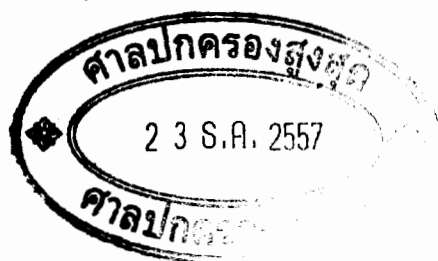
/ทุกอย่างที่...

ทุกอย่างที่เกี่ยวข้อ ตลอดจนรับฟังพยานหลักฐานคำชี้แจงหรือความเห็นของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง หรือพยานหลักฐานอื่นใด และเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีโอกาสทราบข้อเท็จจริง อย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานใด ๆ ก่อนที่จะมีการออกคำสั่ง ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หลังจากมีการออกคำสั่งดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าได้มีการออกหมายเรียก ผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้ไปพบ พันตำรวจโท นรภัทร ภูระหงษ์ ในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๖ เวลา ๑๘ นาฬิกา ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๖ ได้มีการยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เป็นจำเลยต่อศาลแขวงธนบุรี เป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ ในข้อหาหรือฐานความผิดร่วมกันดัดแปลงอาคาร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องถิ่น เป็นเหตุให้ศาลสั่งปรับผู้ฟ้องคดีทั้งสองคนละ ๒,๕๐๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับ ๕,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องถูกปรับอีกครั้งหนึ่ง จากการกระทำความผิดฐานเดียวกันซึ่งเคยชำระค่าปรับตามคำพิพากษาศาลแขวงธนบุรี ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๘๔๖/๒๕๓๓ มาแล้ว เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจได้มีหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๔๐๔ เรื่อง การดำเนินคดีอาคาร นายภูริพงษ์และนางทิพวรรณ คานियอร์ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยมีใจความสำคัญคือ "...สำนักเทศกิจพิจารณาตรวจสอบแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตคลองสาน ยังดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารกำหนดไว้ เนื่องจาก ในวันที่สำนักงานเขตคลองสานออกคำสั่งให้ระงับการดัดแปลงตามมาตรา ๔๐ (๑) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ถูกยกเลิก โดยข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้ว การอ้างข้อกฎหมาย ในคำสั่งสำนักงานเขตคลองสานจึงต้องอ้างให้ถูกต้อง มิฉะนั้นแล้วจะทำให้คำสั่งนั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม อาคาร จึงขอให้สำนักงานเขตคลองสานเพิกถอนคำสั่งให้ระงับการดัดแปลงก่อสร้างอาคาร (ค. ๓) ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๕ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ และคำสั่งให้รื้อถอนอาคาร (ค. ๗) ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๖ ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖.." การที่ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจมีหนังสือดังกล่าวเท่ากับ เป็นการรับในข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วว่า คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีกฎหมายฉบับใดรองรับบังคับใช้ได้ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/ได้มีหนังสือ...

ได้มีหนังสือ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๔ เรื่อง ขอยกเลิกคำสั่งดังกล่าว ในวันเดียวกันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ เรื่อง ให้ระงับ การก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารตามมาตรา ๔๐ (๑) ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ เรื่อง ห้ามใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณอาคาร ตามมาตรา ๔๐ (๒) ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ เรื่อง ให้รื้อถอนอาคาร ตามมาตรา ๔๒ ดังนั้น เมื่อคำสั่งดังกล่าวถูกยกเลิกไปด้วยมูลเหตุแห่งความผิด ที่พนักงานอัยการโจทก์ได้อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ กระทำผิดอาญาตามฟ้องต่อศาลแขวงธนบุรี จนศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษปรับผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็ได้ชำระค่าปรับครบถ้วนต่อศาลแล้ว การที่ศาลพิพากษาปรับ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็ด้วยเชื่อว่าพนักงานอัยการโจทก์มีอำนาจฟ้องร้องคดีบนพื้นฐาน ที่บทบัญญัติกฎหมายรับรองคุ้มครองและบังคับตามได้ ซึ่งมีได้เป็นเช่นนั้นแต่อย่างใด เช่นนี้ คำพิพากษาของศาลแขวงธนบุรีดังกล่าวจึงตกเป็นโมฆะ คำรับสารภาพของ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองในชั้นพิจารณาคดีของศาล จึงไม่อาจรับฟังได้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ต้องรับ ผิดตามฟ้อง อันจะทำให้ค่าปรับที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ชำระไว้ต่อศาลกลายเป็นลาภมิควรได้ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้องร่วมกันหรือแทนกันรับผิดชอบชำระหนี้ต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง การที่พนักงานสอบสวนมีหมายเรียกผู้ฟ้องคดีจนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องถูกทำ ประวัตินี้และพิมพ์ลายนิ้วมือ รวมทั้งกระบวนการพิจารณาใด ๆ ของศาลแขวงธนบุรี ในคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ ล้วนถือว่าเป็น การกระทำการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายทั้งสิ้น เมื่อกระบวนการดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมายเสียตั้งแต่ต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะดำเนินการพิจารณาทางปกครองใด ๆ ด้วยการออกคำสั่งทางปกครองเพื่อบังคับเอา กับ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็สมควรที่ต้องมีการเตรียมการและดำเนินการของเจ้าหน้าที่ให้ชอบ ด้วยกฎหมายเสียใหม่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ออกทำ การสืบสวน ตรวจสอบข้อเท็จจริง แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องแก่คดี ตลอดจนรับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง หรือพยานหลักฐานอื่นใดเสียใหม่ทั้งหมด และเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีโอกาส ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานให้รับฟังเป็นยุติ ก่อนมีการออกคำสั่งทางปกครองใด ๆ แต่กรณีหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ ซึ่งไม่ถูกต้องและ

/เป็นธรรม...

เป็นกรรมต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะได้มีหนังสือขอเชิญชี้แจงข้อเท็จจริงมายังผู้ฟ้องคดีทั้งสอง กรณีก็มีอาจรบฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ครบถ้วนแต่อย่างใด เพราะเป็นกรณีที่อยู่ในขั้นตอนของกระบวนการพิจารณาทางปกครองในชั้นก่อนมีคำสั่ง มิใช่ในชั้นหลังมีคำสั่งทางปกครองหรือในชั้นอุทธรณ์ คำสั่งที่ออกโดยมิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และคำสั่งทางปกครองที่ออกมาในภายหลัง ก็ไม่อาจทำให้คำสั่งที่มีชอบด้วยกฎหมายมาแต่แรกกลับกลายเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายในภายหลังได้อีก การออกคำสั่งที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ และ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เป็นการออกคำสั่งทางปกครองใหม่ไม่อาจถือเอากระบวนการพิจารณาของศาลแขวงธนบุรี ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ มาเป็นผลผูกพันผู้ฟ้องคดีทั้งสองในการวินิจฉัยอุทธรณ์ ดังนั้น กระบวนการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และคำวินิจฉัยที่ ๑๓/๒๕๕๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นขั้นตอนภายหลังการออกคำสั่งทางปกครองก็ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน กรณีจึงมีเหตุอันสมควรเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑๓/๒๕๕๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๕ ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๖ ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเสียแต่แรกแล้ว การใด ๆ ที่เป็นผลสืบเนื่องจากการออกคำสั่งทางปกครองดังกล่าวย่อมไม่ชอบกฎหมายด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการออกหมายเรียกผู้ต้องหาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ การทำประวัติและการพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และกระบวนการพิจารณาใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีของศาลแขวงธนบุรีในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ขอให้ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เสียทั้งหมด รวมถึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เพิกถอนหมายเรียก

/ผู้ต้องหา...

ผู้ต้องหาลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพิกถอนการทำประวัติ และการพิมพ์ลายนิ้วมือ ณ สถานีตำรวจนครบาลบุปผาราม เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๖ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ ค่าเสียหายเป็นเงิน ๖,๔๘๗.๖๗ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของ ดันเงิน ๕,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแก้อุทธรณ์ว่า เห็นฟ้องด้วยกับเหตุผลและคำวินิจฉัยของ ศาลปกครองชั้นต้นและถือเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ เจ้าพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ตรวจสอบพบว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต่อเติมตึกชั้นเดียวหลังคากระเบื้องคอนกรีตขนาด ๒.๒๐ x ๓.๘๐ เมตร บริเวณด้านหลังอาคารเลขที่ ๑๘๘ โดยไม่ได้รับอนุญาต จึงได้ดำเนินคดีอาญาและฟ้องผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลแขวงธนบุรี ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้การรับสารภาพ ศาลแขวงธนบุรีได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ หมายเลขแดงที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ปรับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รื้อถอนอาคารที่ต่อเติมดังกล่าว ต่อมา ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๖ นายฮามิน เดอร์ ซิงห์ เจ้าของอาคารเลขที่ ๑๘๐ ได้ร้องเรียนว่า อาคารเลขที่ ๑๘๘ มีการต่อเติมประตู หน้าต่าง และท่อระบายน้ำทั้งผ่านที่ดินผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาตและขอให้ทำการรื้อถอน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้ให้เจ้าหน้าที่ไปทำการ ตรวจสอบแล้วพบว่า อาคารเลขที่ ๑๘๘ ดังกล่าวอยู่ติดกับอาคารเลขที่ ๑๘๖ และ เลขที่ ๑๘๔ มีลักษณะเป็นตึกแถว ๓ คูหา มีที่ว่างทางเดินด้านหลังอาคารกว้างประมาณ ๒.๒๐ เมตร ยาวประมาณ ๓.๕๐ เมตร แต่ได้มีการต่อเติมอาคารปกคลุมทางเดินด้านหลัง ขนาด ๒.๒๐ x ๓.๖๐ เมตร สูงประมาณ ๖.๕๐ เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาต แม้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จะอ้างว่าอาคารส่วนนั้นมีอยู่ก่อนที่จะได้เช่าและซื้อมาก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เป็นเจ้าของอาคารและได้ใช้ประโยชน์อาคารส่วนนั้นเป็นห้องครัว การกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงมิใช่เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงส่วนต่าง ๆ ของอาคารให้คงสภาพเดิม แต่ได้ต่อเติมอาคารทับที่ว่างทางเดินด้านหลังอาคารซึ่งส่วนที่ต่อเติมมีเนื้อที่เกินกว่า ห้าตารางเมตร การกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นการดัดแปลงอาคารตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และไม่ได้รับการยกเว้นที่จะไม่ถือว่าเป็นการดัดแปลงอาคาร ตามข้อ ๑ (๔) และ (๕) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑

/(พ.ศ. ๒๕๒๘)...

(พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยชัดแจ้ง จึงได้พิจารณา ออกคำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ และที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๕ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการดัดแปลงอาคาร และคำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๖ และ ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอน อาคารส่วนที่ดัดแปลงปกคลุมที่ว่างทางเดินด้านหลังขนาด ๒.๒๐ x ๓.๖๐ เมตร สูงประมาณ ๖.๕๐ เมตร ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ก่อนออกคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณา พยานหลักฐานที่จำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว แม้ออกคำสั่งที่ออกแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จะถูกเพิกถอนไป แต่ก็เป็นกรเพิกถอนเนื่องด้วยมาจากสาเหตุอย่างกฎหมายขณะกระทำความผิดไม่ถูกต้องโดยมูลแห่งความผิดและอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังไม่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นการเพิกถอนคำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ให้อำนาจแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพิกถอนคำสั่งได้ แล้วได้มีการออกคำสั่งใหม่ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ และ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการดัดแปลงอาคาร คำสั่งที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ และ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไป ในส่วนใด ๆ ของอาคารที่ดัดแปลง และคำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ และ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอนอาคาร ส่วนที่ดัดแปลงเป็นการออกคำสั่งโดยอาศัยข้อเท็จจริงและมูลกรณีเดิม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอนอาคารส่วนที่ดัดแปลงดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจ ทางปกครองบังคับกับผู้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายจึงมีอำนาจพิจารณาออกคำสั่งได้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามนัยคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๓๕๒/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ อ. ๒๔๘/๒๕๔๙ ซึ่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นกฎหมายเฉพาะที่ใช้บังคับแก่การดำเนินการก่อสร้างดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ระหว่างเจ้าพนักงานท้องถิ่นกับเอกชนซึ่งได้กำหนดวิธีปฏิบัติราชการ

/ทางปกครอง...

ทางปกครองในเรื่องการออกคำสั่ง การดำเนินการจัดทำคำสั่ง การอุทธรณ์คำสั่งไว้เป็นการเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมและมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงได้รับการยกเว้นที่ไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนโดยไม่ได้รับฟังแต่เพียงคำสารภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสองในคดีอาญาแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อาศัยข้อเท็จจริงจากคำพิพากษาศาลแขวงธนบุรีว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองกระทำการดัดแปลงอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาตมาประกอบในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ตามนัยคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๖๕/๒๕๔๘ หมายเลขแดงที่ อ. ๑๘๓/๒๕๕๔ การออกหมายเรียกผู้ต้องหาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ การทำประวัติและการพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และกระบวนการพิจารณาใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีของศาลแขวงธนบุรี ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ นั้นเป็นขั้นตอนการดำเนินงานภายในตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญาซึ่งมีกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดกระบวนการเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพโดยเฉพาะอยู่แล้ว ไม่อาจนำกระบวนการพิจารณาทางปกครองไปเพิกถอนกระบวนการพิจารณาทางอาญาได้ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

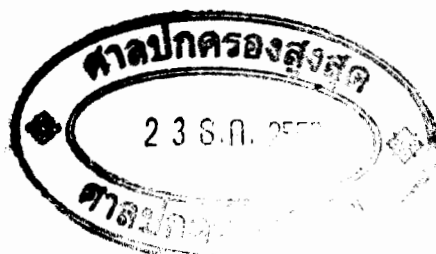
ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และบิดาได้เช่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๐๕๖ ตำบลสมเด็จเจ้าพระยา อำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี พร้อมสิ่งปลูกสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น ตั้งอยู่ที่เลขที่ ๑๘๘ ซอยสารภี ๑ (อิสรภาพ ๑๐) ถนนอิสรภาพ แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร จากนางมณีนิตกอร์การาบันดา ซึ่งเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันมีกำหนด ๓๐ ปี ในระหว่างเช่าเมื่อปี

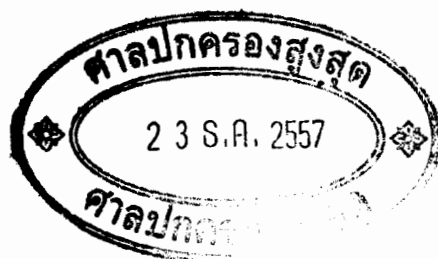
พ.ศ. ๒๕๓๒ พนักงานอัยการได้ฟ้องผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลแขวงธนบุรีว่าต่อเติมดัดแปลงด้านหลังอาคารดังกล่าวเป็นตึกชั้นเดียวหลังคาเป็นกระเบื้องคอนกรีตขนาด ๒.๒๐ x ๓.๘๐ เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้การรับสารภาพ ศาลจึงมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ หมายเลขแดงที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ลงโทษปรับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังมีได้มีการรื้อถอนอาคารพิพาท ต่อมาผู้ฟ้องคดีทั้งสองซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอาคารดังกล่าวจากนางมันยิตกอร์ หลังจากนั้น นายฮามิน เดอร์ ซิงห์ เจ้าของอาคารเลขที่ ๑๙๐ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำการต่อเติมครั้งใหม่และทำทอระบายน้ำทิ้ง รวมทั้งทิ้งน้ำในที่ดินของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่าอาคารของผู้ฟ้องคดีติดกับอาคารเลขที่ ๑๙๖ และเลขที่ ๑๙๔ มีลักษณะเป็นตึกแถว ๓ คูหา มีที่ว่างทางเดินด้านหลังกว้างประมาณ ๒.๒๐ เมตร ยาวประมาณ ๓.๕๐ เมตร ได้มีการต่อเติมดัดแปลงอาคารปกคลุมที่ว่างทางเดินด้านหลังขนาด ๒.๒๐ x ๓.๖๐ เมตร สูงประมาณ ๖.๕๐ เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาต จึงมีคำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ และที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๕ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการดัดแปลงอาคาร และคำสั่ง ที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๖ และที่ กท ๙๐๑๗/ยธ ๐๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอนอาคารส่วนที่ดัดแปลงดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ถูกฟ้องต่อศาลแขวงธนบุรีฐานดัดแปลงอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้การรับสารภาพ ศาลจึงมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๒๘๘๕/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ ในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๖ ว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๖๕ ให้ลงโทษปรับคนละ ๒,๕๐๐ บาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า การออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการดัดแปลงอาคารและให้รื้อถอนอาคารนั้นอ้างบทบัญญัติแห่งกฎหมายไม่ถูกต้อง จึงมีหนังสือ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๔ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า ขอยกเลิกคำสั่งดังกล่าว และได้มีคำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการดัดแปลงอาคาร คำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนที่ดัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาต คำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ และที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม

๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอนอาคารส่วนที่ดัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาตขนาด ๒.๒๐ x ๓.๖๐ เมตร สูงประมาณ ๖.๕๐ เมตร ที่ก่อสร้างปกคลุมที่วางทางเดินด้านหลังออกทั้งหมดภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๕ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๖ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองระงับการดัดแปลงอาคาร คำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๗ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๘ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในอาคารส่วนที่ดัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาต คำสั่ง ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๘๙ ที่ กท ๕๖๐๓/๓๓๙๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองรื้อถอนอาคารส่วนที่ดัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาต และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองนั้น เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ปรากฏว่าห้องครัวของบ้านเลขที่ ๑๘๘ มีสภาพชำรุดทรุดโทรมเป็นอย่างมาก ตัวเสาและผนังหลุดออกจากกัน เกิดการทรุดตัว สามารถที่จะพังทลายลงและเกิดความเสียหายแก่ชีวิตของผู้หนึ่งผู้ใดได้ทุกขณะ จึงเข้าซ่อมแซมเฉพาะส่วนที่ชำรุดทรุดโทรมเพียงบางส่วน จึงเชื่อโดยสุจริตว่าเป็นการซ่อมแซมเพียงเล็กน้อยซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสองสามารถดำเนินการเองได้ มิได้มุ่งหมายให้เป็นการต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารแต่อย่างใด เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่ง ที่ กท ๕๐๑๗/ยธ ๐๓๘๔ ที่ กท ๕๐๑๗/ยธ ๐๓๘๕ ให้ระงับการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนหรือซ่อมแซมตามมาตรา ๔๐ (๑) ที่ กท ๕๐๑๗/ยธ ๐๓๘๖ ที่ กท ๕๐๑๗/ยธ ๐๓๘๗ ให้รื้อถอนอาคารตามมาตรา ๔๒ โดยในการออกคำสั่งดังกล่าวมิได้มีการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ออกทำการสืบสวน ตรวจสอบข้อเท็จจริง แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนรับฟังพยานหลักฐานคำชี้แจงหรือความเห็นของผู้ฟ้องคดีทั้งสองหรือพยานหลักฐานอื่นใด และเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีโอกาสทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานใด ๆ ซึ่งไม่ถูกต้องและ

/เป็นธรรม...

เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะได้มีหนังสือขอเชิญผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ไปชี้แจงข้อเท็จจริง กรณีก็มีอาจรบฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างไรก็ดี นั้น เห็นว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้บัญญัติความหมาย ของคำว่า ซ่อมแซม ไว้ว่า ซ่อมหรือเปลี่ยนส่วนต่าง ๆ ของอาคารให้คงสภาพเดิม แต่อาคารของผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีการต่อเติมด้านหลังอาคารเลขที่ ๑๘๘ เป็นอาคารชั้นเดียว หลังคาเป็นกระเบื้องคอนกรีต ขนาด ๒.๒๐ x ๓.๘๐ เมตร ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้ การรับสารภาพต่อศาลแขวงธนบุรีและศาลได้ปรับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท ในคดีหมายเลขดำที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ หมายเลขแดงที่ ๙๔๖/๒๕๓๓ แล้ว ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและ ดำเนินการตามมาตรา ๓๙ ทวิ มาตรา ๔๐ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการดังนี้ (๑) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ลูกจ้างหรือบริวารของบุคคลดังกล่าว ระงับการกระทำ ดังกล่าว (๒) มีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือ บริเวณที่มีการกระทำดังกล่าวและจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและ เห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณดังกล่าว และ (๓) พิจารณามีคำสั่งตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีคำสั่งตาม (๑) ซึ่งมาตรา ๔๑ บัญญัติว่า ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๐ เป็นกรณีที่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของอาคารยื่นคำขออนุญาตหรือดำเนินการ แจ้งความตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลา ที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปอีกก็ได้ และให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และมาตรา ๔๒ บัญญัติว่า ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๐ เป็นกรณีที่ไม่สามารถแก้ไข เปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ หรือเจ้าของอาคารมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

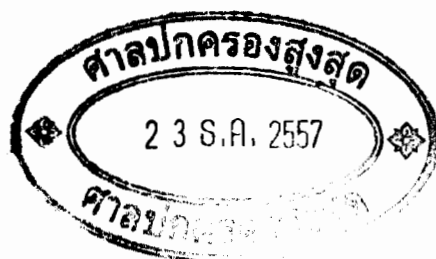
/ตามมาตรา ๔๑...

ตามมาตรา ๔๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน หรือผู้ดำเนินการรื้อถอนอาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน... หากพ้นระยะเวลาที่กำหนดแล้วยังไม่มีการรื้อถอนอาคารตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ยังมีอำนาจตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง (๑) ที่จะยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งจับกุมและกักขังบุคคลซึ่งมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว และยังมีอำนาจตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง (๒) ที่จะดำเนินการหรือจัดให้มีการรื้อถอนอาคารดังกล่าวได้เอง โดยให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายอีกด้วย คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีผู้ร้องเรียนและเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกไปตรวจสอบสถานที่พบข้อเท็จจริงโดยปราศจากข้อสงสัยว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กระทำการดัดแปลงต่อเติมอาคารพิพาทเป็นตึกชั้นเดียวหลังคาเป็นกระเบื้องคอนกรีตขนาด ๒.๒๐ x ๓.๘๐ เมตร ต่อมาได้ต่อเติมดัดแปลงอาคารในส่วนชั้นบนปกคลุมที่ว่างทางเดินด้านหลังขนาด ๒.๒๐ x ๓.๖๐ เมตร สูงประมาณ ๖.๕๐ เมตร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว และเมื่อการกระทำดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และเป็นกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมมีอำนาจตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) และ (๓) ประกอบกับมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีระงับการกระทำดังกล่าว ห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารนั้น และให้รื้อถอนอาคารได้ทันที แม้ว่าคำสั่งดังกล่าวจะเป็นคำสั่งทางปกครองตามความหมายของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ตาม แต่ในประเด็นที่ว่า เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนก่อนที่จะทำคำสั่งตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ดังกล่าว กำหนดไว้เพื่อให้ใช้บังคับสำหรับคำสั่งทางปกครองที่ “อาจกระทบถึงสิทธิ” ของคู่กรณี จึงหาได้หมายความว่าคำสั่งทางปกครองทั้งหมดทุกประเภทแต่อย่างใดไม่ ดังนั้น หากคำสั่งทางปกครองใดไม่ใช่คำสั่งที่อาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณีแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง

/ก็ยอม...

ก็ย่อมมีอำนาจที่จะทำคำสั่งโดยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนปัญหาว่า คำสั่งทางปกครองใดอาจจะกระทบถึงสิทธิของคู่กรณีหรือไม่ นั้น ในทางปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งจะต้องเป็นผู้พิจารณาในเบื้องต้นเสียก่อนว่าเป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติรับรองหรือคุ้มครองสิทธิของคู่กรณีไว้แล้วหรือไม่ หรือมีการรับรองสิทธิจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายหรือไม่ หากพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่หากออกคำสั่งทางปกครองแล้ว สิทธิที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามกฎหมายหรือจากการได้รับอนุญาตตามกฎหมาย และคู่กรณีอาจได้รับผลกระทบจากคำสั่งทางปกครองของตน เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งก็จะต้องดำเนินการให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง เสียก่อนจึงจะออกคำสั่งได้ในกรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะรับคำสั่งทางปกครอง หาได้มี "สิทธิ" ตามกฎหมายหรือตามที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาตตามกฎหมาย และเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งจำเป็นต้องออกคำสั่งบังคับกับผู้นั้น เช่น กรณีที่ต้องออกคำสั่งเพื่อบังคับกับผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมายอย่างชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัย เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งก็ย่อมพิจารณาออกคำสั่งได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น เจ้าหน้าที่งานท้องถื่นจึงมีอำนาจออกคำสั่งดังกล่าวได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับการออกคำสั่งดังกล่าว ไม่ว่าจะในประเด็นเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของการพิจารณาทางปกครองก่อนออกคำสั่งทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็ได้ไปชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแล้ว ประกอบกับกรณีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ให้การรับสารภาพกับศาลแขวงธนบุรีและศาลได้ปรับผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๘๕/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒๗๘๒/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๖ แล้ว ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาอุทธรณ์พร้อมการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเกี่ยวกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ที่ ๑๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ให้ยกอุทธรณ์ นั้น เห็นว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนที่ขอให้ศาลเพิกถอน

/หมายเรียก...

หมายเรียกผู้ต้องหาลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพิกถอน การทำประวัติและการพิมพ์ลายนิ้วมือ ณ สถานีตำรวจนครบาลบุปผาราม เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๖ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ๖,๔๘๗.๖๗ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงิน ๕,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสร็จนั้น เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย เพราะไม่ทำให้ผล ของคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเปลี่ยนแปลงไป อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ฟังไม่ขึ้น ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายวรวิทย์ กังศศิเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวิษณุ วรรณุญ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายภาณุพันธ์ ชัยรัตน์

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๖๕/๒๕๕๔ หมายเลขแดง
ที่ อ. ๗๖๘/๒๕๕๗ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายวรวิทย์ กังศศิเทียม ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา
แต่เนื่องจากนายวรวิทย์ กังศศิเทียม พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อ
ในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายหัสวุฒิ วิฑิตวิริยกุล)
ประธานศาลปกครองสูงสุด